

אונא הוגיע בשט הדחיים בבקיה הסדינית - ולא היתה תפארתו על הדרך הזו. למענה של חירות (לנדוי) שאין לממשלה קו מדיני הודעה כי הקו שלנו במסך עשר השנים הוא : שמירת הסטטוס קוו כל זמן שזה אפשרי, חגרת כוננותו הבטחונית, רכישה ידידים מדיניים.

- ביום ג', 9.9.58, נחקימה בבוקר ישיבה המסה, בשאלת חיל הים - הוויכוח עוד נמשך.

אחרי הצהרים בא אצלי ג'יי פרקס נרין אשתו וחבריו (מזכירו, גייני ופרסי), שוחחנו שעה וחצי על הודו - לדבריו אין נהרו הודו, אלא בעניני חוץ. הוא עזב מעולה מדינית, כי יש צורך בהחלפות, ואחרי מות גנדי אין מחלוקות. המצב המדכא שראיתי בקלקוטה בשנת 1941, בשעות המעטות ששהיתי בה, בדרכי מארה"ב לארץ, עורו קיים. קיימה גם קלות הקטטות, ולא עוד אלא שהחיים הפרלמנטריים (הבחירות) מחזקות אותה. ההפעל מהחלוציות שהוא רואה בארץ. (כעבור 4 ימים אמר לי ברקת שהוא בא אלי ביחס חדשני כלפי, ויצא מוקסט).

- ביום ד', 10.9.58, בא אצלי גיורא שאתערב בסידורי סו"ב, שאשוחח עם לוד הכהן ועם פנחס. אמרתי לו שלא התערבתי עד עכשיו, איני בקיא בסוגיה מסובכת זו, ואיני רואה טעם לשיחה, ביחוד עם פנחס שגישתו לדברים היא צינית. אם אודסן אתם לשיחה בענינים אחרים אני מוכן גם לשאול על אפשרות של סידור מוסכם.